

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΗΛΕΙΑΣ
ΔΗΜΟΣ ΗΛΙΔΑΣ
ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΝΑΡΤΗΤΕΑ ΣΤΟ «ΔΙΑΥΓΕΙΑ»
ΚΑΙ ΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Από το Πρακτικό 29/16.12.2024 της τακτικής συνεδρίασης της Δημοτικής Επιτροπής του Δήμου Ήλιδας.

Αριθμός Απόφασης 409/2024

ΘΕΜΑ: Περί άσκησης ή μη ενδίκων μέσων κατά της υπ' αριθμ. Α378/2024 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Πατρών.

Στην Αμαλιάδα, σήμερα 16-12-2024, ημέρα Δευτέρα και ώρα 11:00', συνήλθε σε Τακτική συνεδρίαση η Δημοτική Επιτροπή, ύστερα από τη με αριθμό πρωτ. 30/27195/12.10.2024 έγγραφη πρόσκληση του Προέδρου, η οποία επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στα μέλη της, σύμφωνα με το άρθρο 67 του ν. 3852/10 και τις σχετικές διατάξεις του άρθρου 75 του ν.3852/2010 (ΦΕΚ Α' 87) όπως ισχύει και των άρθ. 8 & 9 του ν.5056/2023 (Α' 163).

ΠΑΡΟΝΤΕΣ

1. Χριστοδουλόπουλος Χρήστος - Δήμαρχος/Πρόεδρος.
2. Αθανασόπουλος Ιωάννης-μέλος.
3. Αναγνωστόπουλος Κωνσταντίνος-μέλος.
4. Ανδρουτσόπουλος Ανδρέας -μέλος.
5. Τρικόγιας Κωνσταντίνος, αναπληρωματικό μέλος / αντικαταστάτης Τσεριώνη Κωνσταντίνου.

ΑΠΟΝΤΕΣ

- 1.Λυμπέρης Ιωάννης-μέλος.
- 2.Χριστοφόρου Ευάγγελος-μέλος.

Αφού διαπιστώθηκε ότι υπάρχει νόμιμη απαρτία, δεδομένου ότι σε σύνολο επτά (7) μελών δήλωσαν παρόντα πέντε (5) μέλη και απόντα δυο (2) μέλη, ο Πρόεδρος κ. Χριστοδουλόπουλος Χρήστος, κήρυξε την έναρξη της συνεδρίασης. Τα πρακτικά τηρήθηκαν από το δημοτικό υπάλληλο Χρήστο Ρούτση.

Ο Πρόεδρος ανακοίνωσε το 15^ο θέμα της ημερήσιας διάταξης έθεσε υπόψη των μελών της Επιτροπής την από 26-11-2024 εισήγηση του Γραφείου Νομικής Υπηρεσίας του Δήμου στην οποία αναφέρονται τα εξής:

«**ΘΕΜΑ: Γνωμοδότηση για μη άσκηση ενδίκου μέσου κατά της υπ'αριθμ. Α378/2024 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Πατρών. Κοινοποιήθηκε στον Δήμο στις 6-11-2024 η υπ'αριθμ. Α378/2024 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Πατρών, δια της οποίας έγινε δεκτή εν μέρει η με αριθμό καταχ. ΕΦ106/27-12-2022 έφεση του Β***** Κ***** κατά της υπ'αριθμ. 620/2022 αποφάσεως του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πύργου και εξαφάνισε αυτήν ως προς τις από 5-8-2014 εγγραφές του εκκαλούντος στον υπ'αριθμ. 934 χρηματικό κατάλογο προστίμων αυθαίρετης χρήσης κοινοχρήστων χώρων του Δήμου και τις αντίστοιχες πράξεις επιβολής προστίμων του Δημάρχου συνολικού ποσού 14.400 ευρώ.**

ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Ο κ. Κ***** είχε ασκήσει Ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πύργου την από 26-9-2014 προσφυγή του κατά α) της από 5-8-2014 εγγραφής στον υπ'αριθμ. 933 χρηματικό κατάλογο κοινοχρήστων χώρων έτους 2014 για οφειλή ποσού 3.600 ευρώ, προερχόμενη από την υπ'αριθμ. πρωτ. 28207/1-8-2014 απόφαση του Δημάρχου με την οποία καταλογίστηκαν σε βάρος του τέλη χρήσης κοινοχρήστου χώρου - παραλίας Σαβαλίων ποσού 3.600 ευρώ και β) των από 5-8-2014 εγγραφών του στον υπ'αριθμ. 934 χρηματικό κατάλογο προστίμων αυθαίρετης χρήσης κοινοχρήστων χώρων του Δήμου και τις αντίστοιχες πράξεις επιβολής προστίμων του Δημάρχου συνολικού ποσού 14.400 ευρώ.

Επί της προσφυγής αυτής εκδόθηκε η υπ'αριθμ. 620/2022 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πύργου, δια της οποίας απορρίφθηκε η προσφυγή του ως ουσία αβάσιμη, καθόσον κρίθηκε ότι η υπ'αριθμ. 89/2011 κανονιστική απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου είναι υποστατή και ότι νομίμως επιβλήθηκαν τα άνω τέλη και πρόστιμα στον προσφεύγοντα

Ειδικότερα στον προσφεύγοντα είχε χορηγηθεί η υπ'αριθμ. 971/14-1-2013 άδεια τύπου β' υπαίθριας πλανόδιας κινητής καντίνας, με αναγραφόμενη ισχύ έως τις 14-1-2016. Ακολούθως, με την υπ'αριθμ. πρωτ. 12166/886/11-4-2014 απόφαση Δημάρχου Ήλιδας του χορηγήθηκε άδεια χρήσης κοινοχρήστου χώρου εμβαδού 10 τ.μ. επί της πλατείας της παραλίας Σαβαλίων για την λειτουργία της άνω κινητής καντίνας για το έτος 2014. Εν συνεχεία, κατά την διάρκεια του ελέγχου που διενεργήθηκε από τα όργανα του Α.Τ. Αμαλιάδας στην παραλία Σαβαλίων στις 12-7-2014 και ώρα 15:15 διαπιστώθηκε ότι ο προσφεύγων είχε εγκαταστήσει εμπροσθεν της καντίνας 10 τραπέζια με ενσωματωμένες ομπρέλες, 40 καρέκλες και έναν ξύλινο πάγκο μήκους 6 μ. προς εξυπηρέτηση των πελατών, τροποποιώντας ουσιαστικά τους όρους της υπ'αριθμ. 971/2013 άδειας λειτουργίας κινητής καντίνας και καταλαμβάνοντας κοινόχρηστο χώρο περίπου 100 τ.μ. αντί των 10 τ.μ. που προβλέπονται στην άνω πρωτ. 12166/886/11-4-2014 άδεια χρήσης κοινόχρηστο χώρου. Επίσης είχε τοποθετήσει επί του χώρου της παραλίας - αιγιαλού 28 ομπρέλες και 40 ανάκλιτρα, καταλαμβάνοντας έκταση 200 τ.μ., χωρίς άδεια της αρμόδιας αρχής, όπως προκύπτει από το υπ'αριθμ. Πρωτ. 1020/19225/42-α/14-7-2014 έγγραφο του Α.Τ. Αμαλιάδας. Οι ίδιες ακριβώς παραβάσεις διαπιστώθηκαν και κατά την διάρκεια μεταγενέστερου ελέγχου που έλαβε χώρα στο ίδιο σημείο στις 17-7-2014 και ώρα 11:45, όπως προκύπτει από το υπ'αριθμ. Πρωτ. 1020/19225/43/18-7-2014 έγγραφο του Α.Τ. Αμαλιάδας.

Κατόπιν των ανωτέρω, κατ'εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 13 του από 24.9/20-10-1958 β./δ/τος εκδόθηκαν η υπ'αριθμ. πρωτ. 28207/1-8-2014 απόφαση του Δημάρχου Ήλιδας περί επιβολής τέλους χρήσης κοινόχρηστου χώρου έτους 2014, ποσού 3.600 ευρώ και προστίμου αυθαίρετης κοινόχρηστου χώρου έτους 2014, ποσού 7.200 ευρώ, β) η υπ'αριθμ. 28208/1-8-2014 απόφαση του Δημάρχου Ήλιδας περί επιβολής προστίμου αυθαίρετης κοινόχρηστου χώρου έτους 2014, ποσού 7.200 ευρώ, λόγω υποτροπής. Για τον προσδιορισμό του ύψους των επιβληθέντων τελών και προστίμων λήφθηκε υπόψη η ανωτέρω υπ'αριθμ. 89/2011 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου Δήμου Ήλιδας περί αναπροσαρμογής δημοτικών τελών, με την οποία η τιμή των τελών χρήσης κοινοχρήστου χώρου παραλιών καθορίστηκε σε 40 ευρώ ανά τ.μ.

Κατόπιν ο προσφεύγων άσκησε την με αριθμό καταχ. ΕΦ106/27-12-2022 έφεση του κατά της υπ'αριθμ. 620/2022 αποφάσεως του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πύργου, δια της οποίας έγινε δεκτή εν μέρει η έφεση του. Ειδικότερα:

Α) απορρίφθηκε η έφεση του ως προς το σκέλος που αφορούσε την από 5-8-2014 εγγραφή στον υπ'αριθμ. 933 χρηματικό κατάλογο κοινοχρήστων χώρων έτους 2014 για οφειλή ποσού 3.600 ευρώ, διότι η εκκαλουμένη απόφαση είναι ανέκκλητη ως προς το κεφάλαιο που αφορούσε το ποσό του δημοτικού τέλους κοινοχρήστου χώρου - παραλίας, και

Β) έγινε δεκτή η έφεση κατά το σκέλος που αφορούσε τις από 5-8-2014 εγγραφές του εκκαλούντος στον υπ'αριθμ. 934 χρηματικό κατάλογο προστίμων αυθαίρετης χρήσης κοινοχρήστων χώρων του Δήμου και τις αντίστοιχες πράξεις επιβολής προστίμων του Δημάρχου συνολικού ποσού 14.400 ευρώ και τούτο διότι κρίθηκε από το δευτεροβάθμιο δικαστήριο ότι: «οι από 5-8-20214 εγγραφές του εκκαλούντος στον υπ'αριθμ. 934 χρηματικό κατάλογο προστίμων αυθαίρετης χρήσης κοινοχρήστων χώρων του εφεσίβλητου Δήμου για οφειλή συνολικού ποσού 14.400 ευρώ...ερείδονται στις διατάξεις της παρ. 8 του άρθρου 13 του από 24.09/20-10-1958 β.δ/τος, όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, καθώς και στην 89/2011 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου του εφεσίβλητου Δήμου, η οποία εκδόθηκε βάσει της εξουσιοδοτήσεως της παρ. 3 του ίδιου ως άνω άρθρου 13...Όμως...δε νοείται η εφαρμογή του άρθρου 13 του από 24.09/20-10-1958 β.δ/τος, επί του αιγιαλού και της παραλίας, διότι τόσο ο αιγιαλός όσο και η παραλία δεν αποτελεί κοινόχρηστη έκταση, η χρήση της οποίας δύναται να επιτραπεί με απόφαση του Δήμου κατά την διαδικασία που διαγράφεται στο ανωτέρω άρθρο, έναντι καταβολής τελών χρήσης κοινοχρήστων χώρων, ώστε κατ'επέκταση σε περίπτωση αυθαίρετης κατάληψης τους (αιγιαλού και παραλίας) να τυγχάνει εφαρμογής η παρ. 8 του αυτού άρθρου, διότι η παραχώρηση της απλής χρήσης του αιγιαλού διέπεται από το ειδικό νομοθετικό καθεστώς του άρθρου 13 του ν. 2971/2001. Άλλωστε με την 3944/2015 απόφαση του ΣΤΕ ακυρώθηκε, η Δ10Β1027032ΕΞ2014/1033/13-2-2014 κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών και Οικονομικών (Β' 328), περί παραχώρησης του δικαιώματος απλής χρήσης μεταξύ άλλων του αιγιαλού και της παραλίας στους ΟΤΑ α' βαθμού, καθώς κρίθηκε ότι η συλλήβδην παραχώρηση προς τους πρωτοβάθμιους ΟΤΑ, του συνόλου των

αιγιαλών και παραλιών της χώρας που ευρίσκονται εντός των ορίων της διοικητικής τους περιφέρειας είναι μη νόμιμη. Με τα δεδομένα, όμως αυτά η 89/2011 κανονιστική απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου, το κύρος της οποίας δύναται να ελεγχθεί παρεμπιπτόντως, εν προκειμένω και αυτεπαγγέλτως, βρίσκεται κατά το μέρος που προβλέπει την επιβολή τελών κοινοχρήστων χώρων παραλιών, εκτός των ορίων της νομοθετικής εξουσιοδότησης της παρ. 3 και είναι ως εκ τούτου μη νόμιμη ως παραβιάζουσα το άρθρο 43 παρ. 2 του Συντάγματος (Δ.Εφ.Θες/κής 374/2024)».

Αναλόγως το ΣΤΕ (243/2024, 1338/2023) έχει κρίνει ότι «με τις υπ' αριθμ. 3944/2015 και 1630/2016 αποφάσεις της επταμελούς σύνθεσης του Ε' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας κρίθηκε ότι κοινές υπουργικές αποφάσεις, με τις οποίες είχαν παραχωρηθεί συλλήβδην, κατά το άρθρο 13 παρ. 5 του ν. 2971/2001, δικαιώματα απλής χρήσης επί του αιγιαλού και της παραλίας, στους πρωτοβάθμιους ΟΤΑ ευρίσκοντο εκτός των ορίων της ως άνω εξουσιοδότησης. Κατά τα κριθέντα, η εν λόγω παραχώρηση για την άσκηση δραστηριοτήτων που είναι, καταρχήν, ήπιες και συμβατές με τον προορισμό των στοιχείων αυτών του φυσικού περιβάλλοντος ως κοινοχρήστων, πρέπει να γίνεται μεμονωμένα και κατά περίπτωση, ύστερα από εξατομικευμένη κρίση της Διοίκησης, συνοδευόμενη από τα αναγκαία διαγράμματα, με την οποία θα τίθενται και οι αναγκαίοι όροι και περιορισμοί, ενόψει των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών του υπό παραχώρηση συγκεκριμένου τμήματος, προκειμένου να διασφαλισθεί και η κατά προορισμό χρήση του ως κοινόχρηστου αγαθού. Λόγω, μάλιστα, της σημασίας του παράκτιου χώρου ως στοιχείου του φυσικού περιβάλλοντος, η αρμοδιότητα παραχώρησης αιγιαλού και παραλίας ανήκει και στον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, από κοινού με τους Υπουργούς Οικονομικών και Εσωτερικών». Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 72 του Ν. 3852/2010, όπως τροποποιήθηκε από την παρ.1 του άρθρου 3 του Ν.4623/2019, την περιπτ. γ' της παρ. 1 του άρθρου 177 του Ν. 4635/19 και αντικαταστάθηκε από την παρ. 1 του άρθρου 40 του Ν. 4735/20 και τροποποιήθηκε από την παρ.1 του άρθρου 37 του Ν.4915/22 η Δημοτική Επιτροπή.....«ι) Αποφασίζει για την υποβολή προσφυγών στις διοικητικές αρχές και αποφασίζει για την άσκηση ή μη όλων των ένδικων βοηθημάτων και των ένδικων μέσων, καθώς και για την παραίτηση από αυτά, πλην των περιπτώσεων δικών που αφορούν στον προσδιορισμό ή τη μετατροπή της εργασιακής σχέσης μεταξύ εργαζομένων και του δήμου, στις οποίες η άσκηση ενδίκων μέσων είναι υποχρεωτική..... Η απόφαση της Δημοτικής Επιτροπής για τις περιπτώσεις των προηγούμενων εδαφίων, πλην αυτών που αφορούν στον προσδιορισμό ή τη μετατροπή της εργασιακής σχέσης κατά τα προβλεπόμενα στο πρώτο εδάφιο, λαμβάνεται ύστερα από γνωμοδότηση δικηγόρου, η έλλειψη της οποίας συνεπάγεται ακυρότητα της σχετικής απόφασης. Η παρούσα ρύθμιση ισχύει και όταν η αρμοδιότητα ασκείται από το δημοτικό συμβούλιο».

Επειδή σύμφωνα με το άρθρο 53 του π.δ. 18/1989, 1. το ένδικο μέσο της αίτησης αναιρέσεως ασκείται κατά αποφάσεων που εκδίδονται σε πρώτο και τελευταίο βαθμό, είτε τελεσιδικώς κατ'έφεση, αναθεώρηση ή αναψηλάφηση. Η αίτηση ασκείται από την διάδικο διοικητικό αρχή ή νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου ή από τον προϊστάμενο τους υπουργό, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά, μέσα σε εξήντα ημέρες από τη χρονολογία δημοσίευσης της απόφασης. 2....3. Η αίτηση αναιρέσεως επιτρέπεται μόνον όταν προβάλλεται από τον διάδικο με συγκεκριμένους ισχυρισμούς, που περιέχονται στο εισαγωγικό δικόγραφο ότι δεν υπάρχει νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή ότι υπάρχει αντίθεση της προσβαλλομένης απόφασης προς την νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή άλλου ανωτάτου δικαστηρίου...4. Δεν επιτρέπεται η άσκηση αίτησης αναιρέσεως όταν το ποσό της διαφοράς που άγεται ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας είναι κατώτερο από 40.000 ευρώ, εκτός αν προσβάλλονται αποφάσεις που εκδίδονται επί προσφυγών ουσίας, εφόσον αφορούν περιοδικές παροχές ή την θεμελίωση του δικαιώματος σε σύνταξη ή την θεμελίωση του δικαιώματος σε εφάπαξ παροχή και τον καθορισμό του ύψους της. Ειδικώς στις διαφορές από διοικητικές συμβάσεις το όριο ορίζεται στις 200.000 ευρώ...

Με τις ρυθμίσεις αυτές, «ο νομοθέτης απέβλεψε στην αποσυμφόρηση του ΣΤΕ από τον υπερβολικά μεγάλο αριθμό αιτήσεων αναιρέσεως που δεν θέτουν σημαντικά νομικά ζητήματα, έτσι ώστε να εξυπηρετηθεί ο προορισμός αυτού ως Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου και να επιτευχθεί μεγαλύτερη ταχύτητα και αποτελεσματικότητα στην απονομή της διοικητικής δικαιοσύνης σε υποθέσεις που θέτουν σοβαρά νομικά ζητήματα. Προς τον σκοπό αυτό, με την επίμαχη διάταξη, ο νομοθέτης προέκρινε, αντί του πλήρους αποκλεισμού του αναιρετικού ελέγχου σε συγκεκριμένες κατηγορίες υποθέσεων, το νομοθετικό περιορισμό, επί τη βάση ενός αντικειμενικού κριτηρίου, των λόγων παραδεκτού της αιτήσεως αναιρέσεως. Ενόψει δε του ότι βασικός σκοπός του Δικαστηρίου είναι η ενότητα της νομολογίας του και, γενικότερα, η ενότητα του δικαίου στο πεδίο της

διοικητικής δικαιοσύνης, το ένδικο μέσο της αιτήσεως αναιρέσεως είναι παραδεκτό μόνον όταν ο αναιρεσείων τεκμηριώσει, με ειδικούς και συγκεκριμένους ισχυρισμούς που περιέχονται στο εισαγωγικό δικόγραφο, είτε ότι δεν υπάρχει νομολογία του ΣΤΕ σε καθένα από τα προς επίλυση αγόμενα ενώπιον του Δικαστηρίου νομικά ζητήματα, είτε ότι υπάρχει αντίθεση της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως προς την ήδη υπάρχουσα επί των νομικών αυτών ζητημάτων νομολογία του ΣΤΕ ή άλλου ανωτάτου δικαστηρίου ή προς ανέκκλητη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου. Απεναντίας, κατά την έννοια της εν λόγω διατάξεως, η μη τήρηση των τασσόμενων από αυτή δικονομικών προϋποθέσεων παραδεκτού, ως προς όλους ή ως προς ορισμένους από τους προβαλλόμενους λόγους αναιρέσεως που θέτουν νομικά ζητήματα υπό την προεκτεθείσα έννοια, συνεπάγεται, αντίστοιχα, την ολική ή μερική απόρριψη της ασκηθείσας αιτήσεως αναιρέσεως ως απαράδεκτης. Ανακουφίζοντας το ΣΤΕ από την υφιστάμενη οριακή για τη λειτουργία του κατάσταση υπερφόρτωσης, η οποία ναρκοθετεί το κράτος δικαίου και αποδυναμώνει την ουσιαστική πραγμάτωση των συνταγματικών δικαιωμάτων των πολιτών, αλλά και αποθαρρύνοντας την άσκηση αιτήσεων αναιρέσεως που δεν επιδιώκουν την επίλυση σοβαρών νομικών ζητημάτων αλλά έχουν ως αποκλειστικό ή κύριο σκοπό την καθυστέρηση εκπληρώσεως νόμιμων υποχρεώσεων από τους αναιρεσείοντες, η επίμαχη ρύθμιση, όπως εκτίθεται στη σχετική αιτιολογική έκθεση, αποβλέπει στην παροχή δυνατότητας στο ΣΤΕ να ασκήσει αποτελεσματικά τις συνταγματικές του αρμοδιότητες ως ανωτάτου δικαστηρίου στις περιπτώσεις που κατ' εξοχήν επιβάλλεται, τυχόν δε σοβαρά ζητήματα τα οποία, ανεξάρτητα από τις ως άνω δικονομικές προϋποθέσεις παραδεκτού ενδεικνύται να αχθούν προς κρίση ενώπιόν του, μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο αιτήσεως αναιρέσεως υπέρ του νόμου κατά τις σχετικές διατάξεις, οι οποίες δεν θίγονται και εξακολουθούν να ισχύουν. Με το περιεχόμενο αυτό, η κρινόμενη διάταξη δεν αντίκειται στα άρθρ. 20 § 1 και 95 § 1, περ. β), του Συντάγματος και στα άρθρ. 6 και 13 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών...» (ΣΤΕ 106/2012 7μ., 892/2015 κ.ά.). ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΙΚΑ, γνωμοδοτώ την μη άσκηση ένδικου μέσου κατά της υπ' αριθμ. Α378/2024 αποφάσεως του Διοικητικού Εφετείου Πατρών (δευτεροβάθμιου Δικαστηρίου), καθόσον αφενός μεν υφίσταται νομολογία του ΣΤΕ που κρίνει ομοίως το συγκεκριμένο ζήτημα και δεν υφίσταται αντίθετη της αποφάσεως προς την ήδη υπάρχουσα επί των νομικών ζητημάτων νομολογία του ΣΤΕ, αφετέρου δε το ποσό της διαφοράς είναι κατώτερο των 40.000 που ορίζει το άρθρο 53 του ΠΔ18/1989. Η απόφαση που θα εκδοθεί θα πρέπει να κοινοποιηθεί στην Διεύθυνση Οικονομικών Υπηρεσιών για τις δέουσες ενέργειες.»

Κατόπιν τούτων, ο Πρόεδρος κάλεσε τα μέλη να τοποθετηθούν και να ψηφίσουν.

Η Δημοτική Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη: τα άρθρα 72 και 74Α' του ν. 3852/10 (87 Α') και τα άρθρα 8 & 9 του ν.5056/2023 (163 Α') όπως τροποποιήθηκαν και ισχύουν και τα ανωτέρω σχετικά,

Αποφασίζει Ομόφωνα

1. Τη μη άσκηση ένδικου μέσου κατά της υπ' αριθμ. Α378/2024 αποφάσεως του Διοικητικού Εφετείου Πατρών (δευτεροβάθμιου Δικαστηρίου), καθόσον αφενός μεν υφίσταται νομολογία του ΣΤΕ που κρίνει ομοίως το συγκεκριμένο ζήτημα και δεν υφίσταται αντίθετη της αποφάσεως προς την ήδη υπάρχουσα επί των νομικών ζητημάτων νομολογία του ΣΤΕ, αφετέρου δε το ποσό της διαφοράς είναι κατώτερο των 40.000 που ορίζει το άρθρο 53 του ΠΔ18/1989.
2. Την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης στη Διεύθυνση Οικονομικών Υπηρεσιών – Τμήμα Εσόδων & Περιουσίας του Δήμου για τις δέουσες ενέργειες.

Κατά της παρούσας χωρεί προσφυγή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 227 Ν. 3852/2010, όπως έχει αντικατασταθεί με το άρθρο 118 του Ν.4555/18 (ΦΕΚ 133Α) «Πρόγραμμα ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ Ι».

Η απόφαση αυτή πήρε αύξοντα αριθμό 409/2024

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ/ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ
Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ/ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ